

111. zsoltár

Száztizenegyedik psalm(us)

Melyben hirdetik az hívek az Istennek bölcsességét és irgalmasságát, melyet az ő népéhez, a zsidó nemzethez megmutatott, mely psalmusnak éneklésével a húsvéti báránnak megevésekor adtanak hálát Istennek a zsidók.

Confitebor tibi Domine in toto corde meo &c.

1. Hálát adok az Úristennek teljes szívemből : az igazaknak tanácsokban és gyülekezetekben.
2. Nagyok az Úrnak cselekedeti : kikiről tudakoznak mindnyájan, kik azokban gyönyörködnek.
3. Az ő cselekedete dicsőség és tisztesség : és az ő igazsága örökké megmarad.
4. Emlékezetet szerzett az ő csodáiról : kegyelmes és irgalmas az Isten.
5. Eledelt ad az ötet félőknek : és örökké megemlékezik az ő frigyéről.
6. Az ő cselekedetinek hatalmát hirdeti az ő népének : önekik adván a pogányoknak örökségét.
7. És az ő kezeinek cselekedeti igazság és ítélet : és minden ő szerzési erők.
8. És megerősítetttenek, hogy mindörökké állandók legyenek : mivelhogy igazságban és egyenességben lettenek.
9. Megváltást bocsáta az ő népének : és azt parancsolta, hogy az ő frigyét örökké megtartsuk.
10. Szent és rettenetes az ő neve : a bölcsességnek kezdete az Úrnak félelme.
11. Jó értelem mindnyájan azoknak, akik azt teszik : és az ő dicsérete örökké megmarad.
12. Dicsőség legyen Atyának &c.

(Huszár Gál: *A keresztyéni gyülekezetben való
isteni dicséretetek és imádságok*, Komjáti 1574, 253v-254v)

